

Publicació de l'esmena a la reserva formulada per Andorra a l'article 2 del Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim, fet a Estrasburg, el 8 de novembre de 1990.

Atès que, d'acord amb l'apartat 1 de l'article 25 de la Llei reguladora de l'activitat de l'Estat en matèria de tractats del 19 de desembre de 1996, el Govern, en la sessió del 3 d'abril del 2013, ha acordat aprovar l'esmena a la reserva formulada per Andorra a l'article 2 del Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim, fet a Estrasburg, el 8 de novembre de 1990.

Atès que, d'acord amb l'apartat 2 del mateix article 25, el Govern ho ha comunicat als coprínceps i al Consell General;

Atès que el Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim, fet a Estrasburg, el 8 de novembre de 1990, és vigent a Andorra des de l'1 de novembre del 1999;

Atès que Andorra de conformitat amb el que preveu l'article 40 del Conveni, va formular una reserva al seu article 2 en el moment de la seva ratificació.

Atès que amb la signatura de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, Andorra va adquirir el compromís d'adoptar totes les mesures apropiades mitjançant transposició directa o eventualment mitjançant l'adopció de mesures equivalents, per aplicar els actes jurídics i les normes de la Unió Europea enumerats en l'annex d'aquest Acord.

Vist que aquest annex preveu, en l'àmbit de la prevenció del blanqueig de capital i finançament del terrorisme, l'aplicació de la Decisió Marc de 26/06/01 relativa al blanqueig de capitals, la identificació, seguiment, embargament, segrest, comís dels instruments i productes del delictes (2001/500/JAI).

Vist que els articles 1 i 2 de la Decisió Marc de 26/06/01, estableixen criteris restrictius per a la formulació de reserves en el marc del Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim, fet a Estrasburg, el 8 de novembre de 1990.

Es fa pública l'esmena a la reserva formulada per Andorra a l'article 2 del Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim, fet a Estrasburg, el 8 de novembre de 1990, que queda redactada com segueix:

"Reserva: De conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 2, l'Estat andorrà precisa que l'apartat primer de l'article 2 només s'aplica a les infraccions penals o categories d'infraccions penals establertes en la legislació interna andorrana que tenen assignada una pena màxima de privació de llibertat superior a un any i no constitueixen delictes fiscals."

NOTA
A LA COMISSIÓ PERMANENT

Aplicació de la Decisió Marc de 26/06/01 relativa al blanqueig de capitals, la identificació, seguiment, embargament, segrest, comís dels instruments i productes del delictes (2001/500/JAI)

A) El Conveni relatiu al blanqueig, al descobriment, a l'embargament i a la confiscació dels productes del crim, fet a Estrasburg, el 8 de novembre de 1990 (BOPA 26/5/99, 28/11, en vigor 01/11/99, BOPA 46/11, 11/08/99) –en endavant Conveni d'Estrasburg 1990- disposa el següent en el seu article 2:

Article 2 Mesures de confiscació

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que siguin necessàries per permetre-li de confiscar els instruments i els productes o els béns, el valor dels quals correspon a aquests productes.

2. Cada part pot, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, declarar que l'apartat 1 del present article s'aplica solament a aquells delictes o categories de delictes que es precisen a la declaració.

Andorra va formular reserves en mèrits del que disposa el segon apartat, limitant la possibilitat de comís als delictes majors amb pena mínima de sis mesos i alguns delictes menors (vid. Redactat de delictes origen de l'article 409 del Codi Penal):

Reserva: De conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 2, l'Estat andorrà precisa que l'apartat primer de l'article 2 només s'aplica a les infraccions penals o categories d'infraccions penals establertes en la legislació interna andorrana en matèria de blanqueig de diners o valors producte del crim.

En canvi, la Decisió Marc de 26/06/01 relativa al blanqueig de capitals, la identificació, seguiment, embargament, segrest, comís dels instruments i productes del delictes (2001/500/JAI) –en endavant la Decisió Marc- en el seu article 1 intitulat "Reserves al Conveni de 1990" prohibeix formular o mantenir reserva en relació a aquells tipus delictius que tenen fixada una pena màxima de al menys un any de presó. No es pot doncs formular reserva en relació als nostres delictes majors que tenen una pena assignada de 3 mesos a tres anys ni en relació als delictes menors que tenen assignada pena de fins a dos anys, el que permetrà la possibilitat de comissar en cooperació penal per qualsevol delictes major o els menors amb pena de fins a dos anys de presó.

Con el fin de intensificar la lucha contra la delincuencia organizada, los Estados miembros adoptarán las medidas necesarias a fin de no formular ni mantener ninguna reserva en relación con los artículos siguientes del Convenio de 1990:

a) Artículo 2: Cuando los delitos lleven aparejada una pena privativa de libertad o medida de seguridad de duración máxima superior a un año. No obstante, los Estados miembros podrán

mantener reservas sobre el artículo 2 del Convenio de 1990 en lo referente al decomiso de productos de delitos fiscales, con el único objetivo de permitirles proceder al decomiso de dichos productos, tanto en el ámbito nacional como en el marco de la cooperación internacional, sobre la base de instrumentos de derecho nacional, comunitario e internacional en materia de cobro de créditos fiscales.

S'haurà de modificar doncs la reserva amb el contingut següent: *"De conformitat amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 2, l'Estat andorrà precisa que l'apartat primer de l'article 2 només s'aplica a les infraccions penals o categories d'infraccions penals establertes en la legislació interna andorrana que tenen assignada una pena màxima de privació de llibertat superior a un any i no constitueixen delictes fiscals."*

B) Igualment el Conveni d'Estrasburg 1990 disposa en el seu article 6:

Article 6 Delictes de blanqueig

1. Cada part adopta les mesures, legislatives i altres, que siguin necessàries per tal de conferir el caràcter de delictes penals de conformitat amb el seu dret intern quan s'ha comès l'acte intencionadament, a:

- a) la conversió o a la transferència de béns si la persona que les realitza sap que constitueixen productes, amb la finalitat de dissimular o ocultar l'origen il·lícit d'aquests béns, o d'ajudar qualsevol persona que es trobi implicada en la comissió del delictes principal a eludir les conseqüències jurídiques dels seus actes;
- b) la dissimulació o l'ocultació de la naturalesa, de l'origen, de l'emplaçament, de la disposició, del moviment o de la propietat reals de béns o de drets qui hi siguin relatius, l'autor dels quals sap que aquests béns constitueixen productes; i amb reserva dels seus principis constitucionals i dels conceptes fonamentals del seu ordenament jurídic;
- c) l'adquisició, la detenció o la utilització de béns, si la persona que els adquireix, els deté o els utilitza sap, en el moment en què els rep, que constitueixen productes;
- d) la participació en un dels delictes tipificats de conformitat amb el present article o en qualsevol associació, entesa, temptativa o complicitat mitjançant subministrament d'una assistència, d'una ajuda o de consells amb vista a la seva comissió.

2. Als efectes de l'execució o de l'aplicació de l'apartat 1 del present article:

- a) no es té en compte el fet que el delictes principal sigui o no sigui competència de la jurisdicció penal de la part;
- b) es pot preveure que els delictes que enuncia aquest apartat no s'apliquin als autors del delictes principal;
- c) el coneixement, la intenció o la motivació necessaris, com a element d'un dels delictes que enuncia aquest apartat, es pot deduir de circumstàncies objectives del fet.

3. Cada part pot adoptar les mesures que considera necessàries per tal de conferir, en virtut del seu dret intern, el caràcter de delictes penals a la totalitat o a una part dels actes que s'evoquen en l'apartat 1 a un o a la totalitat dels casos següents, quan l'autor:

- a) havia de suposar que el bé constituïa un producte;
- b) ha actuat amb una finalitat lucrativa;
- c) ha actuat per tal de facilitar la continuació d'una activitat criminal.

4. Cada part pot, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió, mitjançant declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, declarar que l'apartat 1 del

present article s'aplica, exclusivament, a aquells delictes principals o categories de delictes principals que es precisen en aquesta declaració.

Andorra va formular reserva acollint-se al quart apartat de l'article, especificant com a delictes origen del blanqueig de diners aquells recollits al tipus de l'article 409 del Codi penal:

Reserva: De conformitat amb el que preveu l'apartat 4 de l'article 6, l'Estat andorrà precisa que l'apartat primer de l'article 6 només s'aplica a les infraccions principals o categories d'infraccions principals establertes en la legislació interna andorrana en matèria de blanqueig de diners o valors producte del crim.

La Decisió Marc en el seu article 1 intitulat "Reserves al Conveni de 1990" prohibeix formular o mantenir reserva en relació als delictes origen del blanqueig quan es tracti de delictes greus, entesos (en els Estats que tenen pena mínima) com aquells tipus que tenen una pena superior a sis mesos:

Con el fin de intensificar la lucha contra la delincuencia organizada, los Estados miembros adoptarán las medidas necesarias a fin de no formular ni mantener ninguna reserva en relación con los artículos siguientes del Convenio de 1990:

b) Artículo 6: Cuando se trate de delitos graves. Entre ellos deben incluirse en todo caso los delitos que lleven aparejada una pena privativa de libertad o medida de seguridad de duración máxima superior a un año o, en los Estados en cuyo sistema jurídico exista un umbral mínimo para los delitos, aquellos que lleven aparejada una pena privativa de libertad o medida de seguridad de duración mínima superior a seis meses.

En tant que el redactat de l'article 409 ja compren com a delictes origen del blanqueig els tipus delictius que tenen una pena de presó el límit mínim de la qual sigui superior a sis mesos, es pot mantenir la reserva efectuada.

C) La Decisió Marc preveu en el seu article 2 que els delictes contemplats a les lletres a i b de l'apartat 1 de l'article 6 del Conveni, (*la conversió o a la transferència de béns i la dissimulació o l'ocultació*) siguin sancionats amb pena de presó màxima no inferior a quatre anys.

Artículo 2 Sanciones

Cada Estado miembro adoptará las medidas necesarias, coherentes con su sistema penal, para que los delitos contemplados en las letras a) y b) del apartado 1 del artículo 6 del Convenio de 1990, según se derivan de la letra b) del artículo 1 de la presente Decisión marco, sean sancionados con penas privativas de libertad cuya duración máxima no puede ser inferior a cuatro años.

En tant que el redactat de l'article 409 ja sanciona amb pena de un a cinc anys de presó les conductes (al menys en la modificació proposada) ja es compliria el mandat de la Decisió Marc.

D) La Decisió Marc preveu en el seu article 3 que es pugui produir tant en relació al dret intern com en relació a la cooperació penal internacional el comís per valor.

Artículo 3 Decomiso del valor

Cada Estado miembro adoptará las medidas necesarias para que su legislación y procedimientos sobre decomiso del producto del delito también permitan, al menos en los

casos en que dichos productos no pueden ser aprehendidos, el decomiso de bienes cuyo valor corresponda al de los productos, tanto en procedimientos estrictamente nacionales como en procedimientos incoados a petición de otro Estado miembro, incluidas las solicitudes para la ejecución de órdenes de decomiso procedentes del extranjero. No obstante, los Estados miembros podrán excluir el decomiso de bienes de un valor que corresponda al producto del delito en los casos en que dicho valor sea inferior a 4 000 euros. Los términos «bienes», «productos» y «decomiso» se entenderán en el mismo sentido que en el artículo 1 del Convenio de 1990.

L'article 70 del Codi penal ja preveu el comís per equivalent quan el producte del delict no pot ser localitzat o repatriat a l'estranger:

Article 70 Comís dels instruments, efectes i guanys

En el moment de dictar sentència condemnatòria i en els altres supòsits previstos al Codi de procediment penal, el tribunal ha d'acordar el comís dels instruments utilitzats o que, en cas de temptativa punible, s'anaven a utilitzar per a la comissió de la infracció, del producte obtingut i dels beneficis que se n'hagin derivat i de la seva eventual transformació posterior.

En el cas que els productes del delict no puguin ser localitzats, o no puguin ser repatriats de l'estranger, el tribunal pot acordar el comís de l'equivalent d'aquests productes.

No poden ser objecte de comís els béns pertanyents a un tercer no responsable que els hagi adquirit legalment.

El tribunal pot no acordar el comís o acordar-lo parcialment en el cas que els instruments, el producte obtingut o els seus beneficis es trobin confosos amb béns i drets de provenença lícita, o si els guanys o els instruments són de comerç lícit i no tenen proporció amb la naturalesa o la gravetat de la infracció, o quan altres raons així ho aconsellin.

E) La resta d'articulat no té especial significació ni interès als presents efectes. Remarcarem que l'article 6.1 preveia l'aplicació de la Decisió Marc com a més tard per tot el 31 de desembre de 2002.

Andorra la Vella, el 24 de març de 2013.

(Acts adopted pursuant to Title VI of the Treaty on European Union)

COUNCIL FRAMEWORK DECISION

of 26 June 2001

on money laundering, the identification, tracing, freezing, seizing and confiscation of instrumentalities and the proceeds of crime

(2001/500/JHA)

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty on European Union, and in particular Article 31(a), (c) and (e) and Article 34(2)(b) thereof,

Having regard to the initiative of the French Republic,

Having regard to the opinion of the European Parliament,

Whereas:

- (1) On 3 December 1998 the Council adopted Joint Action 98/699/JHA on money laundering, the identification, tracing, freezing, seizing and confiscation of instrumentalities and the proceeds from crime⁽¹⁾.
- (2) Account should be taken of the Presidency conclusions of the European Council meeting in Tampere on 15 and 16 October 1999, and of the Presidency conclusions of the European Council meeting in Vienna on 11 and 12 December 1998.
- (3) The European Council, noting that serious forms of crime increasingly have tax and duty aspects, calls on Member States to provide full mutual legal assistance in the investigation and prosecution of this type of crime.
- (4) The European Council calls for the approximation of criminal law and procedures on money laundering (in particular, confiscating funds), adding that the scope of criminal activities which constitute principal offences for money laundering should be uniform and sufficiently broad in all Member States.
- (5) The European Council in Tampere considered that, with regard to national criminal law, efforts to agree on common definitions, incriminations and sanctions should be focused in the first instance on a limited number of sectors of particular relevance, such as financial crime.
- (6) The European Council in Tampere noted that money laundering is at the very heart of organised crime and should be rooted out wherever it occurs. The European

Council is determined to ensure that concrete steps are taken to trace, freeze, seize and confiscate the proceeds of crime.

- (7) Member States have subscribed to the principles of the 1990 Council of Europe Convention on Laundering, Search, Seizure and Confiscation of the Proceeds from Crime, hereinafter referred to as 'the 1990 Convention',

HAS ADOPTED THIS FRAMEWORK DECISION:

Article 1

Reservations in respect of the 1990 Convention

In order to enhance action against organised crime, Member States shall take the necessary steps not to make or uphold reservations in respect of the following articles of the 1990 Convention:

- (a) Article 2, in so far as the offence is punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year.

However, Member States may uphold reservations on Article 2 of the 1990 Convention in respect of the confiscation of the proceeds from tax offences for the sole purpose of their being able to confiscate such proceeds, both nationally and through international cooperation, under national, Community and international tax-debt recovery legislation;

- (b) Article 6, in so far as serious offences are concerned. Such offences shall in any event include offences which are punishable by deprivation of liberty or a detention order for a maximum of more than one year or, as regards those States which have a minimum threshold for offences in their legal system, offences punishable by deprivation of liberty or a detention order for a minimum of more than six months.

⁽¹⁾ OJ L 333, 9.12.1998, p. 1.

Article 2**Penalties**

Each Member State shall take the necessary steps consistent with its system of penalties to ensure that the offences referred to in Article 6(1)(a) and (b) of the 1990 Convention, as they result from the Article 1(b) of this framework Decision, are punishable by deprivation of liberty for a maximum of not less than 4 years.

Article 3**Value confiscation**

Each Member State shall take the necessary steps to ensure that its legislation and procedures on the confiscation of the proceeds of crime also allow, at least in cases where these proceeds cannot be seized, for the confiscation of property the value of which corresponds to such proceeds, both in purely domestic proceedings and in proceedings instituted at the request of another Member State, including requests for the enforcement of foreign confiscation orders. However, Member States may exclude the confiscation of property the value of which corresponds to the proceeds of crime in cases in which that value would be less than EUR 4 000.

The words 'property', 'proceeds' and 'confiscation' shall have the same meaning as in Article 1 of the 1990 Convention.

Article 4**Processing of requests for mutual assistance**

Member States shall take the necessary steps to ensure that all requests from other Member States which relate to asset identification, tracing, freezing or seizing and confiscation are processed with the same priority as is given to such measures in domestic proceedings.

Article 5**Repeal of existing provisions**

Articles 1, 3, 5(1) and 8(2) of Joint Action 98/699/JHA are hereby repealed.

Article 6**Implementation**

1. Member States shall adopt the measures necessary to comply with the provisions of this framework Decision by 31 December 2002.

2. By 1 March 2003, Member States shall forward to the General Secretariat of the Council and to the Commission the text of the provisions transposing into their national law the obligations arising for them from this framework Decision and, where appropriate, the notifications made pursuant to Article 40(2) of the 1990 Convention. On the basis of this information and a written report from the Commission, the Council shall ascertain, by 31 December 2003, to what extent Member States have taken the measures necessary to comply with this framework Decision.

Article 7**Territorial application**

This framework Decision shall apply to Gibraltar as soon as application of the 1990 Convention is extended to Gibraltar.

Article 8**Entry into force**

This framework Decision shall enter into force on the day of its publication in the Official Journal.

Done at Luxembourg, 26 June 2001.

For the Council

The President

T. ÖSTROS